

Apie Kristina Ohlsson knygą „Stiklo vaikai“

Bile,

mane sužavėjo ši knyga „Stiklo vaikai“. Buvo kiek baisu, bet įdomu patirti nuotykius. Labiausiai man patiko, kai buvo pasakojama apie namą ir kas jame buvo anksčiau.

Ši knyga turi paslaptinę pabaigą:

„Bilė pritūpė, kad geriau matytų. Ne, jai nepasirodė. Kuo ilgiau žiūrėjo į dulkėtą stalviršį, tuo labiau bijojo. Virš dulksėse jos padaryto brūkšnio buvo atsiradęs mažytės rankutės atspaudas, tarsi į vidų būtų užėjęs vaikas, padėjęs delną ant dulkėto paviršiaus ir išėjęs.“

Būtų buvę ir man skaudu, kai mama neišklauso, kada tau vaidenasi. Manau, kad aš nusivesčiau mamą į tą kambarį ir parodyčiau delną, kuris buvo atspaustas. Man panašiai būna namuose, kai būnu palikta viena. Taip pat girdisi visokie garsai, beldimai ir vaidenasi. Negaliu nupasakoti visos knygos, bet buvo daug įdomių vietų ir skyrių. Todėl su nekantrumu lauksiu kitos tavo knygos ir naujų nuotykių. Iki!

Atsiliepimą apie knygą parašė **Kotryna Serulevičiūtė** (4 a klasė)